

Taikurin taivas

Viiltoja ja piirtoja - Osa 5

Muna

Harri Koivisto

Copyright © 2015

Omakustanne: Taikurin taivas

Viiltoja ja piirtoja - Osa 5 / Muna

Kirjan tekstit, kuvat ja suunnittelu: Harri Koivisto

Teoksen sähköinen jakelu ja kaikenlainen tulostaminen omaan ja muuhunkin käyttöön

on ehdottomasti sallittua.

Ja vieläpä oikein toivon sanojen leviämistä.

Lisäksi toivon, kun luet kirjaa, kertoisit siitä minulle sähköpostiin taikurin.taivas@gmail.com.

Ja jos tekstejä jossain lainaat, mainitse nimeni ja vaikka tämän kirjan nimi ja viel' kotisivuni osoite www.piiras.com.

Näin kiinnostuneet voivat löytää lisää luettavaa.

Mikäli haluat käyttää tarinoita kaupallisiin tarkoituksiin, ole minuun yhteydessä tuon saman sähköpostin kautta.

- Harri kiittää

Lukijalle

Tämä on Viiltoja ja piirtoja -kirjasarjan viides osa. Tai oikeastaan jo kuudes, sillä kesällä 2014 julkaisemaani Taikurin synty -kirjaa voidaan hyvin pitää tämän sarjan ensimmäisenä osana.

Tämä kirja, ja koko valmisteilla oleva kirjasarja, on noin yhden vuoden mittainen matka Taikurin synty -kirjani jälkeisestä ajasta.

Kaikki aikaisemmat kirjani löytyvät alla olevasta linkistä.

Matka on tuonut eteeni monenlaisia tilanteita ja kysymyksiä, joihin olen etsinyt vastauksia. Monenlaista olen löytänyt, ja niistä kerron koko kirjasarjan ajan.

Myös tässä osassa kuljetaan elämän suurissa kysymyksissä, oman kasvuhetkeni kuin taitekohdassa; sydänleikkaus on tehty ja toipuminen alkanut. Mukana muutamia kuvauksia ystäville facebook-viestien muodossa.

"Muna"-vertaus kuvaa sisällä tapahtuvaa jotain viel' sala-peräistä muutosta, joka alkaa vähin erin tihkua ulos. Munan kuori jo särkyy ja jokin uusi alkaa avautua.

Tarkoitukseni on jossain vaiheessa lukea osa runoista myös **äänirunoiksi**. Löytyvät aikanaan kotisivuni linkistä.

Tervetuloa mukaan runoilijan matkalle.

Toijalassa 10.10.2015

Harri Koivisto

PS. Kirjan muotoilu on suunniteltu toimivaksi tableteilla ja e-kirjan lukulaitteilla. Ja parhaiten laitteen pystyasennossa.

Onnistuu kyllä tietokoneellakin, mutta tekstin asettelu on aika vasenreunainen.

Kirjojen ja äänirunojen linkki:

<http://www.piiras.com/e-kirjat>

Sisälllys

Viiltoja ja piirtoja - Osa 5

Muna

Tarina vain	6
<i>1 Nämä viel' ennen - muistelin</i>	<i>7</i>
Tosi ystävyyttä	8
Viimeinen facebook-viesti	8
Verenpunainen kynä	9
<i>2 Facebook</i>	<i>11</i>
Ensimmäiset facebook-viestit	12
<i>3 Muna</i>	<i>13</i>
Muna-viesti	14
<i>4 Kotiutumisen aamuna</i>	<i>15</i>
Uutta suuntaa	16
Vallan rakenteita	17
Mahdoton nähdä	18
<i>5 Kotona taas</i>	<i>19</i>
Valmis kunnostettu tuote	20
Mitä hyötyä ois nähdä	21
Hautomista	23
Tasan kuukausi	24
Tarkoitus elämällä	25
Munan sisällä kasvaa	27
Rikkinäinen enkeli	29
TYLŠÄÄ!	30
Surun vaivat	31
<i>6 Kuka pientä ihmistä auttaa</i>	<i>32</i>
Kuka pientä ihmistä auttaa	33
Ett' ihminen voisi olla ihminen	36

<i>7 Ihminen kohteena tekojen</i>	<i>39</i>
Taikurin tietolipas	40
Elämä on pyhää	42
Ihminen kohteena tekojen	44
<i>8 Lähtökäsky</i>	<i>47</i>
Oisko nyt aika	48
Hetki on hauras	49
Ei kaikki ole miltä näyttää	50
Lähtökäsky	51
Merkittävä päivä 14.4.	52
Henkesi sun	53
<i>8 Taistelua uuden edessä</i>	<i>55</i>
Pikku kuvaus runoilijan teistä	56
<i>9 Vanha kaivo</i>	<i>57</i>
Samassa kaivossa	58
Jos sinä tiedät syyn	59
Runoilijan vapaus	60
Ei vapaa kenkään ihminen	62
Elosta sanasi niitä	63

Tulossa (alustava suunnitelma)

Piirtoja ja viiltoja - Osa 6 / Kohti uutta

25.01.2015

Tarina vain

Olkoon niin
ett' ois tää tarina vain
jonka portista kulkiessain mieleeni sain
kun koin
näin
ymmärsin
kun elämää katselin syvemmin
ja tarkoitusta sen
- tunsin jonkin oudon rakkauden.

Olkoon siis tää yks' tarina vain
kun hiljaisuudessa vastauksia
suuriin kysymyksiin sain.

*

1 Nämä vielä ennen – muistelin

Niin! ja lisää kyniä

- sellaisia tosihyviä

minä Akaan Seudun päätoimittajalta ruinasin

- kuten kerran ennenkin

ja tuleviani kuvasin ja uhkasin:

- ”Ett’ saattaapi kohta sanoja pukata

yhtäkään hetkeä ei saa huonon kynän takia hukata.”

13.01.2015 klo 22.30 (Viimeisenä iltana kotona)

Tosi ystävyyttä

koala: -Millo me lähetää!?

Harri: -Ketekä ME? ... minä lähden aamulla, aamujunalla.

K: -Mä tuun kans! ... mä tuun sum-mukaa.

H: -Ooi, koala, ihan totta?

K: -Joo, mä en jätä sua ... ikinä.

H: -Oi, sinä olet sitten hyvä kaveri, koala.

K: - ... joo, parempi ku - eräs.

*

15.01.2015 - leikkausaamuna klo 05.45

Viimeinen facebook-viesti

Kuulumisiani odotellessa, mietteitä koko prosessista voi käydä lukemassa sivultani piiras.com ja siellä "sinivalkoinen portti".

Olen juuri nyt sen portin äärellä ja tänä aamuna siitä sisään mennään. Me molemmat, koala ja minä.

Ollaan turvallisella mielellä. Kaikki. Voikaa hyvin, ystäväni.

-Harri

*

13.01.2015

Verenpunainen kynä

Verenpunaisen kynän minä kukkakaupasta nyysin
... no, luvalla tienkin
aiheenkin paljastin:
-”Voip olla hetki, miss veri tirskuvin.”

Niin! ja lisää kyniä
sellaisia tosihyviä
minä Akaan Seudun päätoimittajalta ruinasin
- kuten kerran ennenkin -
ja tulevani kuvasin ja uhkasin:
-”Ett’ saattaapi kohta sanoja pukata
yhtäkään hetkeä ei saa huonon kynän takia hukata.”

Näin valmistelee runoilija matkaansa jonnekin kaukaisuuksien taa
ja kun hän sieltä palaa niin... näin luulen
ett’ sanat kiivaana laukkaa.

Näissä tunnelmissa ja odotuksissa matkalleni lähdin
muutosreissulleni TAYS:iin
sydämeni remonttiin.

(ja tarina jatkui vasta 22.02.2015)

Huokaus! nnn-NO!

Jotain pientä piirtelin edellisenä iltana
ja viel’ operaatioamun varhaisella
... sitten kaikki stoppas.

Ei kuultu sanoja
ei nähty kuvia
ei kummempia ajatuksia, unelmia
- ainoastaan pikaisen paranemisen toiveita.

Vaikka kaikki hyvin menikin
oli kirjoittava käsi hiljaisin.
Koitin vain kestää
ja jaksaa matelevan ajan mukana ain uuteen päivään.

No, kulkihan se aika, mutta ei missään niin hitaasti kellot käy
kun yölläkin pitkän nukkumisen jälkeen
ei kellon viisari liikkuvan näy.

Vasta kotiinlähdön aamuna
kymmenen päivän kuluttua
jotain paperille pyrskähti

jotain... ihan merkittävää kyllä, niin luulen
vaan, paras säästää sekin tuonnemmaksi
tulevien sanojen kaveriksi.

Joten, kynät pöydällä kuivua saa
ja runoilija edelleen vain odottaa, että koska!
alkais taas pauhata sanoja
joilla palvella tätä maata ja maailmaa

- kas, suuria hän jossain sisällä hiljaisuudessaan viel' huokaa.

Joten, odotellaan... odotellaan.

*

2 *Facebook*

*Korjattu sydän jyskyttää niin
ettei tahdo lasit päässä pysyä.*

16.01.2015 - seuraava päivä leikkauksesta

Ensimmäinen facebook-viesti

Pe illansuussa.
Elossa ollaan!
Olikin aika iso juttu, mutta kannatti tehdä.

En jaksa nyt enempää.

-

18.01.1015

Toipuminen etenee. Yöt vain ovat niin kamalan hitaasti kulkevia. Rytmihäiriöitä esiintyy, se kait kohta tahtiinsa jtkäytetään. Tämä kirjoittaminen on kamalan vaikeata.

-

19.01.2015

Nonni, ystävät siellä. Onhan sitten tämäkin ropina ropistu. Jälki näytä hyvältä. Näytänkö?
Sen verran on ollut kova jotos, ettei ole runojakaan tihkunut, toisin kuin luulin. No, kotona sitten.
Tänään pääsin jo suihkuun ja irti putkista ja letkuista.
Mikäs tässä nyt on ollessa.
Koittakaa nyt jotenkin pärjällä siellä.

No mistä mää nyt ... sen hymiön tähän! liriiis!

-

20.01.2015

Hyvin kaikki etenee ja kunto palautuu. Oikeastaan ihan yllättävän nopeasti. Käppäilisin enemmänkin, vaan eivät päästä, mokomat.

Korjattu sydän jyskyttää niin ettei tahdo lasit päässä pysyä.

Paljon hyvää on tehty, kunhan vaan pääsis kotiin... SYÖMÄÄN OMIA RUOKIA.
Nää sairaalan ruuat on kyllä ihan hirv... Mutta halpaa se on, valisti yks lekuri.
Uskon sen kyllä.
Joten, minulla ei ole mitään hätää, kunhan ei vaan yskitä tai aivastuta.

Koittakaa jotenkin nyt pärjällä ilman minua. Varmaan jo loppuviikolla kotiin.

-

3 Muna

*Olo on, kuin olisin ma
suuri ja valkea
pystyssä seisova
puhdas MUNA.*

23.01.2015 – Facebook, pe aamu klo 7.00
Kahdeksas päivä leillauksesta.

Muna-viesti

Olo on, kuin olisin ma
suuri ja valkea
pystyssä seisova
puhdas MUNA.

Kuka selittäisi vertauksen. Vaan, luulenpa,
tuosta kuvasta lähtee uusi tarina.

Kotiin jo tänään mielin, vaan katsotaan mitä mieltä lääkäri on.
Siis, olo hyvä, parempi kuin olisin koskaan voinut kuvitella viikon
kuluttua tuollaisesta operaatiosta.

Hyvää päivää meille kaikille.

-

23.01.2015 – Facebook, pe 12.00

Ei se sitten onnistunutkaan, se kotiinlähtö vielä.
Ei päästetä liian aikaisin.
Pitää vähentää kipulääkkeet täällä sairaalassa.

-Jaksatsä vielä, koala?

-Joo, jos säki. KYll mä sun kaa.

*

4 *Kotiutumisen aamu*

*Vaan, ken ei ole valmis
valmiista laduista poies nousemaan
hän kulkee vain tuttuja suuntiaan
joiss' ei ole mahdollista kohdata uutta
- sitä uutta
joka todella on sitä suurempaa suurta.*

26.01.2015
(kotiutuspäivän aamuna sairaalassa,
kymmenen päivää leikkauksesta.)

Uutta suuntaa

*-Kanssain kulkevat joutuvat
luopumaan paljosta jo opitusta pois
sillä kasvu pidemmälle totuuteen
ei muuten mahdollista ois.*

*Kas, kun tietoa oikeaa
ei ole kellään hallussa
on vain suuntia, näkemyksiä
opittuja oppeja.*

*Kuka mitään itse oppinut?
Kuullut
suurimman osan vain luullut
ja siitä itselleen mallin rakentanut
- ja siihen asettunut.*

*Vaan, ken ei ole valmis
valmiista laduista poies nousemaan
hän kulkee vain tuttuja suuntiaan
joiss' ei ole mahdollista kohdata uutta
- sitä uutta
joka todella on sitä suurempaa suurta.*

*

26.01.2015

Vallan rakenteita

Vallan rakenteita:

vanhuus tuo valtaa
sairaus tuo valtaa
molemmat on suurta rahaa.

Vaik' muutos ois tarpeen
on keskityttävä tulevaan
ei menneen palvontaan
kuin sairauden, terveyden unelmaan
ja paranemisen ikuiseen tahtoon.

Olisi vain ymmärrettävä
ettei tää näkyvä ole paikka
joss' tulee kynsin, hampain, kiinni riippua

vaan, on osattava päästää irti
ja haluttava jatkaa matkaa
uudelle
seuraavalle tasolle...

*

26.01.2015
(Edelleen kotiutusaamuna sairaalassa.)

Mahdotonta nähdä

Toisin minä luulin;
ett' ois ollut tää (hetki) kuvien kulku;
tulevien salojen
uusien ihmeellisten.

Ett' oisin kuin kuvista vain katsellut
sitten kuvannut
kertonut: -Että näin.

Vaan, ei.

Ei ymmärryksen kuvin
ei valoin
ei tiedoin tunnetuin
voi mielelle piirtää tulevien sijoja
seuraavia osien paikkoja

vaan, vain tummalla
kuvaamattomalla ajatuksella
uuden tasolla
sinivalkean portin takana.

Kun katson uuteen
näen vain ... mustaa
ei nähdä ihminen voi
tuntemattoman ulottuvuuksia.

Ja minä muistan, miten Mooses aikoinaan
tahtoi nähdä Jumalan
vaan, kun viimein tuli täysi hiljaisuus - ei mitään muuta
Hän oli siinä
äännettömyydessä, näkymättömyydessä.

Siis, miten näyttää, nähdä, vois jotain sellaista
mikä on tälle tasolle mahdotonta.

*

5 Kotona taas

27.01.2015 ti klo 09.50 Facebook-viesti

Valmis kunnostettu tuote

Huomenta kaikille.

Eilen illansuussa sinivalkoisesta portista putkahti ulos valmis, kunnostettu tuote, se "valkoinen muna".

Lähtöpäivää himmensi jokin vasemman kyljen lihaksen revähdys tai kramppi, kun pitää vuoteelta nousta aina vasemman kyljen kautta. Ja se sairaalan sänky on hankala toimittava; kapea ja nihkeäpohjainen. Vaatii kauheasti voimaa kääntyä paikallaan toiselle kyljelle. Siinä lihakset kiristyy. Ja pitkät nukkumiset heikentävät lihaskuntoa.

Niin... siinä sitten jokin lihas vasemmasta kyljestä lapaluun alta alkoi nipistää niin, ettei meinannun henki kulkea. Eikä ihan kunnolla kulje vielääkään. Kotiin kuitenkin pääsin, omaan leveään vuoteeseen, jossa kääntyminen voi tapahtua kevyesti viereen pyörähtämällä.

Nouseminen sängystä on kyllä edelleen raskas projekti, kun olen niin painava-rakenteinen. Sängyltä nousemin sattuu joka kerta. Ja jos siihen samaan hetkeen tulee jokin yskäys, krampin elvytys on valmis.

Mutta, tästä se lähtee! Ihana oma koti, oma rauha, ja omat suunnitelmat. Kohta ulos kävelemään.

Niin, tuo kyljen kipu oli koko reissun pahin kipu. Aattele. Ylitti kirkkaasti kaikki muut, vaikka olihan niilläkin hetkensä. Ainoa kipu jonka nyt tunnen, on juuri tuo kramppi, jonka poistumista siis odotan. Rinnan kivut ei tunnu missään.

Ruoka ei vaan tahdo maistua vielääkään. Syy on ehkä jossain lääkkeessä. Muutamia herkkujani ehdin jo maistella, ne ei vaan maistu kuten ennen. Ei munkki, ei karjalanpiirakka, ei oma kahvikaan ole kuin ennen. Mustaleima juustokin on tässä parin viikon aikana kummasti huonontunut.

Tuo pilleri, on se sitten mikä lie, ois varmasti hyvä laihdutuspilleri. Ei kyllä viitsi turhia syödä, jos mikään ei maistu miltään. Päivällä laitan kuitenkin toivoni siskonmakkarasoppaan, aineet jo kaapissa odottaa. Sitä olen aina syönyt innolla, ja paljon.

Noniin, nyt siis loppuu tämä sinivalkoisen portin kulku ja kuvaus tällä kanavalla. Jatkan sitä kotisivullani, kunhan vähän vahvistun.

Ja jos vaikka nyt jotain ongelmia olikin, oli tämä kuitenkin lopputulokseltaan täydellisesti onnistunut reissu. Todellinen määräaikaishuolto, jossa korjattiin kerralla kaikki sydämen viat ja yksi uusi putki paikalleen asennettiin. Kyllä nyt veri kohisee, ja turvallisesti.

Kiitos seurasta ja rinnalla huokailusta. Pidetään yhteyttä.

-Tulehan koala, lähdetään ulos... siellä sataa ihanaa kevyttä lunta.

*

30.01.2015

Mitä hyötyä ois nähdä

Mitä hyötyä ois nähdä
näkymättömiä
tuntemattomia
kaukaisia
jos ei niistä kuitenkaan mitään ymmärrä.

Ovat vain selittämättömiä kuvia
ja outoja kulkuja
joit' ei ihmisen ymmärrys ymmärrä
ei selittämään pysty sanoillaan vajavaisilla
kuvaamaan kuvillaan rajoittuneilla.

Mitä hyötyä ois nähdä
tulevien maiden
tasojen kauneutta
jos ei niitä kuitenkaan tajua.

- Miksikä hyödyksi sellainen näkeminen olisi?

Minäkin kuvittelin että...
kun leikkauksen aikana itsestäni jotenkin irtoan
ett' silloin minä ihailen muiden tasojen kauneutta.

Vaan, en nähnyt.
En ainakaan mitään siitä muista
monien tuntien tiedottomuudesta.

Minä vain yhtäkkiä nukahdin
ja samalla sekunnilla jo kuulin sanat:
-"Noniin, täällä saa jo alkaa heräillä. Kaikki on tehty."

-"Mitä?!" minä huokasin.
Minulle se oli vain yksi sekunti
ja kellossa aikaa kulunut kaikkineen melkein 12 tuntia.

Mutta, vaikka ajallisen hetki minulle oli vain se yksi sekunti
en luovu ajatuksesta
että jokin osa minusta
tutki, koki, jotain jossain kaukana.

Ei välttämättä matkallisesti kaukana
mutta toisessa ulottumassa
meille viel' näkymättömässä ja ymmärtämättömässä.

Ja se tieto minulla nyt jossain kerroksissani tallessa on
ei ajallisen ymmärrettävin kuvin eikä sanoin
vaan, toisen ulottuman muodoin.

Ja myöhemmin...
vähän myöhemmin ne jollakin tavoin
työntyvät tälle ajalliselle tasolle
ihmismielelle ja ajatukselle ymmärrettäväksi
ja lohtua antaviksi.

Sitä tässä nyt odottamaan jään.

*

05.02.2015

Hautomista

Tään yhtenä aamuna huomasin:
jos kerran olen minä nyt muna puhtahin
niin, eihän pelkällä munalla
saada voi mitään tuloksia.

Sehän on viel' kesken
sisällään kasvamassa.

Ja hautomistahan se vaatii, ett' valmistuu
ja sitten vasta aikanaan esille kuoriutuu.

Joten, siinähan se:
Tää toipumisaika on hautomisaika
ja kun kaikki on valmista, silloin vasta
voin odottaa kuoriutumista.

Tuota en heti huomannut
kun munaksi itseni tunsin
puhtaan kauniiksi valkeaksi operaation jälkeen
- kun jopa kuvittelin
ett' tästä nyt lähdetään
heti uusia kiitämään.

Nyt siis hautomista, hautomista
lämpimän peiton alla
ja sisällä lämpimässä

rauhassa ja varoen
itseäni liikutellen
ihailien talvisia maisemia
ja mielen unelmia

... ja muistellen saamiani lupauksia.

*

15.02.2015 Facebook-päivitys
(laskiais-sunnuntai)

Tasan kuukausi

Aamun aurinko minut vuoteesta herätti kirkkaalla loistollaan. Nyt auringon ihana valo täyttää koko asunnon ja antaa uutta elinvoimaa ja uskoa tulevaan.

Niin, tänään on **tasan kuukausi** leikkauksesta. Kivut kaikki poistuneet, arvetkin kohta kadonneet. Ja kun rintakarvat vielä vähän kasvavat, ovat leikkauksen jäljet kokonaan hävinneet.

Olen ulkoillut jo kolme viikkoa, kävellyt aika reippaitakin lenkkejä, ihan jalkani kipeiksi. Nastakengillä jäisiä katuja köpötellyt. Onneksi ovat hyvin hiekoitettuja täällä maalla. Autolla ajokin on nyt sallittua. Ajattelin tänään kokeilla.

Ruokakin maistuu jo tutulta, siltä kuin ennenkin. Oli hetken makuaisti ihan kadoksissa, eikä mikään maistunut miltään. Enemmänkin vain pahalta. Nyt voi jo herkutellakin.

Kunto kaikin tavoin hyvä, vaikka tämä toipilasaika viekin lihaksia ja voimia pois. Mutta, kuukausi-pari, niin alkaa sitten kuntojumpat pikku hiljaa. Siitä se... uusi elämä. Ja jos se on näistä uusista putkista kiinni, niin viel' aika pitkäkin elämä. – Jollei, tää arvaamaton elon kohtalo taas keksi jotain uutta opettavaista.

Hyvin siis täällä toivutaan. Kiitos kaikille myötä eläville.

Voikaa hyvin tekin siellä, ja nauttikaa kauniista aurinkoisesta päivästä - ja keväästä.

-Harri

*

21.02.2015 klo 05-

Tarkoitus elämällä

Kun elämällä on tarkoitus
se kestää mitä vain;
vastuksia
menetyksiä
toiveiden, odotusten katoamisia
kaikkeaa, mitä elämä yleensä eteen tuo
ihminen vaik' millaisen katkeran kalkin maljasta juo.

Tarkoitus

sen ymmärrys ja usko
silloin ihminen ei horju
vaan, sen tarkoituksen läpi katsoen
hän kestää mitä vain.

-Minä tällaisen osan elämälleni sain.

Ihminen

elämä vailla tarkoitusta
elää kuin lipuen jonkin uppotukin lailla
ehkä hetkin pinnalle nousten
päämäärää vailla.

Tarkoitus

voi olla jokin teko
tehtävä
jonkin ihmisen auttaminen
jonkin uuden saavuttaminen ja eteenpäin vienti

vaik' jokin paha teko... vaik' murha
elämän muutos
maailman kulun muutos
- mikä vain.

Tuosta syvästä elon tarkoituksesta
minä elolleni voiman sain.

Vaan, kuka ymmärtäisi
toinen ihminen
tarkoitusta elon toisen
sillä, se on jotain suurta ja kaukaista
mi sovittu jo ennen elon alkua.

Ja kun kaikki on valmista
on aika kuin näyttämöltä poistua
ja kaikesta taakasta vapautua.

Mikä on sinun elämäsi
tehtävä
tarkoitus
kuin kohtalo
joka sinua kaikessa kantava on?

*

22.02.2015

Munan sisällä kasvaa

Munan sisällä kasvaa unelma
ihmisiä palvella
salaisia esille kaivella;
kaukaisia
sairauksien juuria
joilla vaikutuksia suuria nykyajalle
joss' kannettava monia vaivoja menneiltä ajoilta ja teiltä
meille tuntemattomilta.

Takaa vuosikymmenten
takaa satojen
tapahtumien kaukaisten
elon raskaitten polkujen
on herkkä ihminen
keskellä sotien
puutteiden
vääryyksien
- eloa kuin juurettomien
ja kuolevien lapsien.

Kestääkö pieni ihminen sen.

Ei näistä
noista kaukaisista ajoista ja elon vaivoista
tiedä nykyinen ihminen
mi elää kuin seas' kyllyyksien
mut' kuitenkin
outoja vaivoja sisällään kantaen.

Eikä tiedä kukaan
mitä kaikkea sai hän jo syntyessään mukaan;
solujen salaisissa sopukoissa
kaukaisten muistoissa
joissa syitä, seurauksia
on menneitten kaikujen.

Ja nyt
etsitään syitä oireille
kummallisille vaivoille
... todetaan vain, ett' jotain outoa on
mut' syy on tuntematon.

Etsitään terapioidella
rukouksilla
monilla oudoilla tavoilla

komennetaan, käsketään
kuritetaan, rangaistaan
- kuin hiljaisesti tapetaan

lääkkeillä lääkitään
vaik' samalla uusia vaivoja rakennetaan
- eloa ihanaa sammutetaan.

Moni vaivoihinsa avun saa
lääke vaikuttaa, parantaa
tai veitsi tarkka viiltävä
on oireita poies siirtävä.

Ja kiitoksen aiheita on paljon
ja ihminen
viisaudessaan kiihtyvästi kasvaen
löytää jo ratkaisuja moneen.

Mutta, syyt monien outojen sairauksien
kuin verhojen taakse piiloutuen
jäytävät ja syövät
tervettä ihmistä lyövät
eikä kukaan keksi, että miksi
ihana elonsa on jostain rikki.

Lääkkeillä seurauksia sammutetaan
uusia vaivoja niillä rakennetaan
joita taas jollain uudella hoidetaan
- elinvoimaa hoidoilla kadotetaan.

Tuos' on se munan sisällä kasvava unelma:
löytää kaukaisista ratkaisuja
ja koskettaa sitä, mi vaivaa aiheuttaa
ja parantaa se
mi syy on elon häiriölle

... vaikka tiedänkin sen
elon monesti oudon tarkoituksen;
ett' moni vaiva ihmisen
rakentaa hänelle juuri sen tien
ja elon tarkoituksen.

22.02.2015

Rikkinäinen enkeli

Sain lahjaksi enkelin
kauniin valkean
sellofaaniin pakatun
koristenuhoin suljetun.

Paketin kun avasin
enkelin kahtia menneen huomasin
- keskeltä poikki
käsien tehty, savinen
sitä ihmettelin.

Sanomako sillä
tarkoitus
olla palasina, enkeli
jonka tulisi olla olento puhtahin.

Liiman kaapista hain
enkelin pian jo ehjäksi sain

ja tuos' seisoo se nyt
runoilijan selän takana
siivillänsä suojana.

Minä paransinko enkelin
käsilläni palvelin ja hellästi sivelin
... ja, mitä voisi merkitä tuo
kun sairas enkeli tuli mun luo.

Ja, onhan moni ihminen
sisällään kuin mieli enkelen
rikkinäinen, palasina
elonsa kolhuista.

Riittäisikö taito käsien
korjata myös sisäisen enkelen
ett' jatkaa vois' hän elonsa tietä
ehkä toteuttaa sen tarkoituksen
josta ei vielä itsekään tiedä.

07.03.2015

TYLSÄÄ!

Harri: -Miten sulla menee, koala?

koala: -Mulleiioo mitää tekemistä.

H: -Aijaa...

K: -Ku säkioot tollane... toppilas... Vai mikä se ny-o.

H: -Niin, juu... se on toipilas. Sellainenhan minä vielä... reilun kuukauden.

K: -Nii'i... ja mitäs sitte?

H: -Niin no... en minä vielä tiedä...

K: -Just! - sama tylsyys jatkuu...

H: -Noo äläs nyt, tulee kohta kevät, ja pian taas kesä ja...

K: -Sou.

H: -Noh, keksitään sitten jotain kivaa.

K: -Nimmitä? ... esimerkiks.

H: -Nooo... vaikkaaa... ..

K: -Just!

H: -Mut' kuule!

K: -Noh.

H: -Sinähän voisit vaikka siivota täällä vähän. Onhan tämä sinunkin kotisi.

K: -Ovvaj.

H: -No on! - ja kato... kaikenlaista murua lattialla ja pöydät täynnä kirjoja ja paper...

K: -En siivoo! ... tyhmä.

H: -Ai. Ja miks?

K: -Ennoo sotkenukkaa. Omias ne kaikki-o... ite oot levittäny.

H: -Niin niin... mutta kuitenkin ...

K: -Kuiteski mitä?

H: -No yhteispelillä kato, yhdessä voitais...

K: -Joojoo ... siivoo vaa ite jälkes.

H: -No on sulla asenne. Ei ole sitten ihme ettei sinulla ole tekemistä.

K: -Ei suj-jälkies siivoomine oo mitää tekemistä.

H: -Aai... on se minusta.

K: -No siivoosit ite. Šon sopivaa liikettä sun toppilas-ajalles.

H: -Toipilas! Se on toipilas-aika.

K: -Oov-vaik mikä, mut mulla on tylsää!

*

08.03.2015

Surun vaivat

Suru tappaa, minä tiedän sen
sen kehossani tunnen
- olen tuntenut
vaik' silloin tiennyt en
sitä kärsien.

Vaan, myöhemmin
jälkeen vuosien
surun oireita kantaen
minä huokailen:
-Onneksi loppui aikanaan.
Mut' vaivat kulki seuranaan.

Ei ees kyynel puhdistaa
ei ihminen unohda, vaik' tahtois niin
on kuin jäänyt hän surunsa saarroksiin.

Mutta, niin... aikanaan
aika vaimentaa
vaik' jokin aina sisällään
muistaa, kaipaa.

*

6 *Kuka pientä ihmistä auttaa*

*Eikä tehtävä elon
ole vain tehtävä elon
vaan, tehtävä kuin aluton, loputon
- se pyhässä pyhä on.*

*Ja se pyhä on ihminen
mi palveli elonsa palvelleen
kun, palavin valoin hän tänne tuli
palavin valoin toimeensa suli
ja viel' palavin hän lähtevi täältä
maan päältä.
Ja se valo on siirtyvä rajan taa
ja siellä antaa valoaan.*

18.03.2015

Kuka pientä ihmistä auttaa

Pitkään
niin pitkään
olen ollut poissa sanojeni ääreltä.

Kuin eksyksissä kulkenut
kirjoihin
muiden oppimiin tietoihin turvannut.

Hermostunut niistä
suunnista muuttuvista
ja ihmisten ihmeellisistä suunnitelmista
liike-elämän ja rahan vallasta
terveyteeni
ihmisten kaikkien terveyteen liittyvistä
joiden todellisista tarkoituksista ei tiedä kukaan.

Tuohon sekamelskaan
olen minä nyt joutunut mukaan
oman elämäni kokemusten ja kuljetusten kautta
on alkanut kuin laukka
suuria voimia
tuulimyllyjä vastaan.

Toivottavasti tässä nyt jokin suurempi kuin valvoo lastaan
ja varjelee ennenaikaiselta kuolemalta
ja pitää terveenä, että jaksan taistella
tätä kuin yksinäistä yhden elämän taistelua
välissä oikean ja väärän
kun nyt itse itsestäni ja omasta kehostani määrään
enkä suostu
valtojen, voimien vietäväksi kuin kohti tuhoa.

Olen kuin täynnä uhoa
vaik' olenkin juuri saanut apua
itseni kunnostusta
ja kiitollisena siitä käännyin kuin kohti auttajiani
ja auttaa haluaisin nyt vuorostani heitä
ja meitä
ihmisiä kaikkialla

jotka ollaan kuin pelinappuloita suuressa pelissä
ja rahan vallassa
- maailman vallassa

joss' näyttää, kuin ei olisi mitään väliä sillä
miten vain lisää saataisiin rahaa ja valtaa.

Kuka pientä ihmistä siin' välissä auttaa?

Maailma on kuitenkin vielä niin ihana paikka
ja sisältää paljon kaunista
mutt' kaiken ydin - ihminen itse
pieni ja hauras
herkästi särkyvä monista sotkuista
jota maailma on kohta pullollaan.

Ja on jo!

Ja kaikki, mitä tehdään
tehdään kuin ihmisen eteen
hänelle
ja häntä varten
ett' vois elää hän
kuin käsissä onnetarten.

Ja niin monesti tuo kaikki
onkin ihan totta;
monenlaista on kehitetty
apua elossa auttavaista
päivissä kantavaista.

Niin, kenelle iloksi ja rauhaksi
kenelle sodaksi ja julmuudeksi.

Oi, ahneus ihmisen!
Peittyvät avut taakse lukujen, julmuuksien
kun hämärtyy raja hyvän ja pahan
vallassa rahan.

Ja oikean ja väärän...
-Minä raja-arvoja säädän
ja vallitsen kansoja maan
pelaan kaikessa pussiin omaan.

Ja tämän kaiken ihanan elämän keskellä
sen kauneuden ja sotkujen
minä kulkenut olen äärelle ytimien
jumalien
voimien
ihmiselon ja terveyden.

En tänne itse tullut
vaan, kuin tuotuna oman elämän kautta
- omien kokemusten kautta
kun näytetty kuin kädestä pitäen
äärelle suurten asiain vieden.

Ja nyt katselen kuin haukka kaukaa ja läheltä
mitä oikein on tämä
miss' ihmisiä autetaan ja palvellaan
ja kaukana
jossain taustalla
on suuria voimia ja valtoja
jotka ovat ihmiselle vahingollisia
... vaik' puetaankin ne kaapuihin valkeisiin
arjessa ain auttaviin.

Seassa on hyvää ja pahaa
on auttavaista
on tappavaista
on vapaaehtoista, pakollista

on halpaa, ja kallista
on armollista, ja armotonta
tietämystä, tiedotonta

on tahtoa hyvään
tahtoa pahaan
eikä aina tiedä ihminen itsekään
- kun kaikki tähtää rahaan
ett' kumman puolella hän toimiansa tekee

- on vedetty kuin viiva veteen
joss' hyvä voikin olla pahaksi
ja paha hyväksi.

Tuossa kuin lähtökäsky uudeksi suunnaksi.

Ja muna yltäni murtuva on
alla keväisen kauniin auringon.

*

19.03.2015

Ett' ihminen vois olla ihminen

En kuullut ritinää
en mitään räsähdystä
en hetkeä kuoren särkymisestä

sen kuoren
min sisällä kasvoin
- tai kuvittelin kasvavani
odottavani uuden valmistumista leikkaukseni jälkeen

jonka jälkeen kaiken muuttuvan tiedän
uudeksi
jotenkin toisenlaiseksi
uusiksi asioiksi
elämäkulkuni tavoitteiksi
joita varten kaikki tää eloni vaiva:
- Totuutta esiin kaiva!

Ja totuutta kaikesta
on niin monenlaista.

Ei yksi ihminen mitenkään kaikkea
ja kaikkeen ehdi
- eikä lie tarkoituskaan
vaan, osansa kullakin tääll' auringon alla
olla jokin majakka
joka ohjata vois toisia jossakin asiassa
perille jonnekin
jossa ois helpompi olla ja elää.

Osani lie
on auttaa ihmisiä
palvella ja kuin pelastaa elon vaaroilta
sen sotkuilta ja valheilta

joilla voi saada itselleen vain vahinkoja
hyvää, tai pahaa tarkoittavien ihmisten kautta
valtojen ja voimien vallitsevain
ihmistä vahingoittain.

Siinä sitä on sarkaa
kuin vahingoista julistaa
osoittaa oikeata ja väärää
tapoja elää.

Ettei ihminen pieni
menis' maailman menoon niin mukaan
ett' suostuis
uskois kaiken, min tarjotaan ja luvataan
kun kaikkea hyvää
hänen eteensä kuvataan.

Ei totta ole kaikki mit' kerrotaan
ei tervettä, terveellistä vaik' uskotaan:
-Se ihmistä auttaa ja parantaa.

Moni vain uutta vaivaa jo vanhan päälle.

Ja jos vanhoja ei viel' olisi
miten ne hyvin välttäisi
ett' vois elää hän terveesti turhia vaivoja vailla
ja olla elossaan urhea

ja oikein valita kaiken tarjonnan keskellä
jossa suuresti on houkutusia
ja turhia lupauksia.

Kuka kuulee pienen huudon:
-"Älä käsi pieni koske mihin vain,
älä silmä pieni katso mihin vain."

Sillä, apu oikea-aikainen
on auttavainen
ja vuosien varrella vasta
huomaa ohjeen olleen arvokasta.

Elossa on hetkiä paljon
joiss' kannattaa kuunnella ohjetta varovaista
ja sitten itse ajatella
onko kaikki oikein ja tarpeellista.

Tuolle matkalle
nyt munastaan kuoriutuva runoilija tähyää
ja etsii kuin ensi askelta.

Sillä, totuus jolla palvella
on pieniä palasia elon matkalla
eikä mitään koko maailman pelastamista
sillä, se jo mahdotonta on
puuttua elon kohtaloon.

Mut' moni asia auttavainen
on monia oikein kantavainen

ja vaaroista elon varjeleva
rahan valloista varoittava

ett' ihminen
vois olla ihminen
ei massa suurten lukujen
ja rahan, vallan, ahneuksien.

*

7 Ihminen kohteena tekojen

*Mut' kaikessa aina ihminen
kohteena tekojen
tai tekemässä
jotain osaa toteuttamassa
osaansa hoitamassa.*

*Jotkut osat tuomitaan
toiset suuresti palkitaan
vaikka, molemmilla oli osansa
elon kulussa ja kasvussa
kiitoksessa
tuomiossa*

- elon kulun salaisuudessa.

20.03.2015

Taikurin tietolipas

Kuinka tietäisi ihminen
hyvän, pahan, itsellen
ellei sitä kenkään kerro
- ellei omista kokemuksistaan kerro
jos piilottaa hän kaiken sen
mi sattunut on matkallen.

Siks' avattava on Tietolipas.

Kuin kirjasto
tietojen avaimet
joill' ihmisiä auttaen
tuo avaintiedot esillen.

Yks' sanakin vain
yks' lause
voi olla ratkaiseva
kysyjälle, etsijälle
vahingossa kulkevalle
suunnan antavalle
muutoksen tulevalle
mielen rauhoittavalle
kehon parantavalle
ohjaavalle oikeaan
vapauteen vaivoistaan.

Sillä muutos, se parantaa
auttaa
kuin armahtaa
käsistä ajan saastuttavain
ja valheista verkon kutovain.

Jostain lähtee tieto, taito
yhdestä sanasta arvokkaasta
kuin yhdestä pienestä siemenestä.

Yhdestä tähkästä moniksi jyviksi
kertaantuen ain' kymmenillä
pelloksi, pientareiksi
terveyden avaimiksi itse kullekin

ja lupauksiksi elon kauneuden
terveyden vapauden
matkan tarkoituksen auttaen

- sen iloiten tehdä ja käydä
kaiken luvatus nähdä

ja toteuttaa omaa unelmaa
eikä jäädä paikalleen
vaivojansa valitteleen
kesken kaiken kuihtuneen
suruineen
murheineen.

Tieto on valo
ja tieto on tie
mi kulkijaa auttaa
ja perille vie.

Perille?

No, sille lupaukselle
min itsellesi antanut oot
elosi kohtaloon.

*

27.03.2015

Elämä on pyhää

Katso maailmaa ja kauhistua
sen menoa ja arvoja
rahan valtoja ja sotia

jossa kaiken keskiössä
on vain arvot vaihtelevat
omistaan kiinnipitäminen uskonsa mukaan

ja raha
joka on kuin paha
vaikka sillä vois toteuttaa kaunista ja hyvää
- elämää, joka on pyhää.

Yhtä pyhä hetki
kuin on ihmisen pienen tänne tulo
on myös ihmisen elämä
ja hänen koko elämäntehtävä
jossa palvelee hän hyvää
ja sitä pyhää
- ihmistä.

Ja kiitoksen hetki siitä
ett' hän eli elämän pyhän
jossa kuin mikään ei riitä
- sillä tekemistä kyllä on.

Ja lähtö täältä, lähtevän
toteuttanut elonsa tehtävän
kaikkensa antanut, min ehti hän
kehonsa vähenevän
lamppunsa sammuvan
ajallisensa valon.

Hän rakensi tulevansa talon
miss' jatkaa hän
sen tehtävän
min teki hän täällä
maan päällä.

Sillä raja ohut
on ajallisen, ajattoman
ja sen ylitys ei katkaise mitään

vaan, on se kuin jatkumo;
edellisen ajan mist' tänne
ja taas täältä tuleville.

Eikä tehtävä elon
ole vain tehtävä elon
vaan, tehtävä kuin aluton, loputon
- se pyhässä pyhä on.

Ja se pyhä on ihminen
mi palveli elonsa palvellen
kun, palavin valoin hän tänne tuli
palavin valoin toimeensa suli

ja viel' palavin hän lähtevi täältä
maan päältä.
Ja se valo on siirtyvä rajan taa
ja siellä antaa valoaan.

Vaan, se valo, palo
on tarttuva matkallansa
se valo kuin pyhä ihmisen
siirtyy toiselle, toiselle, toisellen
palvellen, auttaen elonsa matkalla.

Ja loppunsa kaunista
kun kaikki, osansa, valmista
ja lähtönsä täältä on kaunista.

Vaan, tehtäviä, oi muista
on monenlaisia;
ei pyhää erota pyhästä
ei tehtävää tehtävästä
jot' ei erota
arvata
arvioida voi ihminen
mi milloinkin ol'
min toteutti tarkoituksen.

28.03.2015

Ihminen kohteena tekojen

Miss' ihminen on keskiössä;
yks' maailman kuva
yks' maailma
yksi sisäinen unelma
ja elämän tehtävä

miss' ollaan osallisena häntä palvella
unelmaa toteuttavaa
tai jo tehtävän toteuttanutta

tai, miksei vaikka vast' alkanutta
tänne tullutta uutta maailman kuvaa
maailmaa
jok' maailmaa muuttaa, parantaa
- vast' kömpii kohti unelmaa.

Tämä kaikki on tärkeää.

Vaan, kuitenkin:
ei maailma ole tässä
ei maailma maailmankuvassa
ei yhden ihmisen unelmassa
siinä salaisessa
tai salaisessa kudelmassa

sillä, unelma
elon tehtävä ja tarkoitus
on suuri salaisuus
eikä vain sellainen
min ymmärtää voi ihminen.

Eikä ymmärrys, viisaus ihmisen
ole mittari tekojen.

Ja kun vielä yhdessä maailmassa
maailmankuvassa
yks' teko on paha
niin, toisella
vierellä kulkevalla
se paha teko onkin jo hyvä.

Ja kuinka monesti yhden pahan teon kautta
saavutettiin suuria
ja vaik' kuin marttyyrikuolema
oli tekona kuin suurinta;

- oli kohde
ja oli toteuttaja
ja molemmat toteutti elonsa tarkoitusta.

Siks' maailma ei kulje ihmissilmän, mielen mukaan
vaan, maailman kehitystä ja kasvua
ei ymmärrä ihminen kukaan.

Voivotella voi;
toinen pitää pahana
ikävänä, kauhistuttavana asiana
ja toinen pitää sitä tekona parhaana

ja kumpikin näkee asiasta ain' yhden puolen
ja se synnyttää elämää
ja elämäntehtävää
ja muutosta maailman
kasvua arvaamattoman.

Mut' kaikessa aina ihminen
kohteena tekojen
tai tekemässä
jotain osaa toteuttamassa
osaansa hoitamassa.

Jotkut osat tuomitaan
toiset suuresti palkitaan
vaikka, molemmilla oli osansa
elon kulussa ja kasvussa
kiitoksessa
tuomiossa
- elon kulun salaisuudessa.

Mistä tiedät, mitä käsissäsi kannat
mille elämän annat;
hyvälle, vaiko pahalle
mille maailmankuvalle
unelmalle.

Oi, mistä sinä teidät sen
maailman koko kuvan suuruuden
ja kehityksen eteenpäin vievien unelmien.

Ei yllä ajatus ihmisen
maailmoihin valtojen, voimien
äärelle suurien kuvien
joss' ihminen on tärkeä osanen
- vaik' oi, niin pienoinen.

Mut' teko yhteinen
turvaa kasvun suuruuden ja kehityksen
toteuttaa tuloksen
suurten unelmien.

*

8 Lähtökäsky

08.04.2015

Oisko nyt aika

Viikkoa ennen valmistumista
- toipumisajan päättymistä

ja kun olen menneitteni uhkista vapaa
runoilija nyt uutena uutta elämäänsä tapaa.

Se on! - tässä ja nyt - sen alku.

Olenko jo viimein kuorestani ulos putkahtanut
uutena untuvikkona siipiäni suorinut.

Se tapahtuiko juuri
kun vatsani kaikesta vanhasta tyhjensin
ja kylmässä horkassa illan ja yön vapisin
- aamulla voimatonna heräsin
itseäni tunnistelin... Elossa!

Oisko tää se hetki kuin kohtalon
jossa kaiken uutena alkaa saan.

Oisko nyt aika
jatkaa matkaa.

*

09.04.2015

Hetki on hauras

Ihmisen hetki on niin hauras
ja herkkä
ett' yks' väärä sana
tai katse
tai teko, ele
saattaa särkeä sen
- vaik' jonkin ihanan hetken.

Samoin myös
yks' hyvä sana
kosketus hellä
- olet lähellä
voi nostaa toisen kuin suosta
ja hän jaksaa taas
elonsa matkaa juosta.

Elämä
on täynnä herkkiä hetkiä ilon ja surun
voit antaa siihen ilon
tai surun murtavan murun.

*

13.04.2015

Ei kaikki ole miltä näyttää

"Ei kaikki ole miltä näyttää", sanotaan.
Ja aivan oikein
vaik' se ymmärretään
ettei kaikki ole sitä, mitä silmin, korvin
sormen tunnoin, ihoihin, tunnetaan.

Kun sanotaan, ettei "kaikki ole"
tarkoittaa se oikeasti
että, kaikki ei ole sitä miltä näyttää
vaan oikeasti, kaikki on jotain ihan muuta
ja viel' alati muuttuvaista.

Siis, jos tänään jotain jostain tiesit
ja luulit, että asia on niin
niin jo huomenna
se saattaakin olla toisin
tulet uusiin aatoksiin.

Kyseessä asiat, ihmiset
elon päivät kaikkineen
kulkee kohti uusiin;

vanhat katoaa
lahoaa
poistuu elosta, kuvasta

ja tulee sijalle uutta
joka taas rakentaa tulevaisuutta
- niin muuttuvaista.

Joten, jos kaikki ei ole niin kuin näyttää
se vain elon ja luonnon lakia täyttää.

Katso ympärillesi, miltä kaikki nyt näyttää.
Ja miltä se näyttikään eilen
viime vuonna
viime vuosituhannella.

Ja katso huomenna
miltä näyttää tämä päivä.
Ihan toiselta
jo menneeltä
vanhalta... kuin eilinen lehti
joka jo roskeen ehti.

Joka päivä kääntyy elon uusi lehti.

14.04.2015

Lähtökäsky

Sinä muistutit, ystäväin
- mahtaako muistaa muut
kun jo itsekin sen unohtanut olin

ett' tämä päivä
juuri tämä päivä, 14.4.
on se minun kuin kohtaloni päivä
jolloin aina
on tapahtunut jotain suurta
- ja elämä on muuttunut.

Ja niin taas tänäänkin
kun on juuri tuo kuin ihmeittäni päivä
minä kirjoittaa aloin

ilman selän kipua
joka jo taas ehti kurkkia
tään toipumisaikani tähden
kun piti niin varovainen olla.

Syvät sisäiset lihakset herpaantuu
ja silloin kivut palaa.

Mutta, ei tänään!

Olen niitä jo vähän jumpannut
ja siksi ei selkään satu tietokoneen ääressä istuessa.

Vaan, teenkö jotain merkittävää ja uutta
kun juuri kirjoitin puhtaaksi kuin lähtökäskyni
joka vihkoni piilossa ootteli
vain tätä päivää.

Ja se tuli!

Lähtökäsky kuin näkyville sulii.

*

Se lähtökäsky on tuo jo aiemmin kirjoitettu "Kuka pientä ihmistä auttaa",
sivulla 32, jonka siis vasta tänään 14.4. pystyin vihkostani puhtaaksi kirjoittamaan.

14.04.2015 - Facebook-viesti
(Tasan kolme kuukautta leikkauksesta)

Merkittävä päivä - 14.4.

Juuri tänä päivänä
vuosikymmeniä sitten 14.4.
tapahtui minulle suuria
joka muutti elämäni kulkua
- lähdin kohti runoilijan lupausta.

Juuri tänä päivänä!

Ja jälleen
tänä samana päivänä
kuten niin monesti ennenkin
elän hetkeä muutoksien;

nyt **päätyi toipilaan aikani sydänleikkauksesta**
ja alkaa se, kuin luvattu uus
- kaivattu tulevaisuus.

Siitä
menneen matkasta
ja oudosta tulevasta
on sivuillani monenlaista kuvausta.

Voit tutustua: piiras.com

Hyvää kevättä Teille kaikille
rinnalla kulkeville.

-Harri

*

16.04.2015

Henkesi sun

Luin kirjaa Leinon ja L.Onervan
tapailin sanoja kummankin
ja muistelin...

miten yli vuos'kymmen sitten
kun runoihini heräsin
minä silloinkin
luin tätä samaa kirjaa, "Toisillemme".

Pytyllä istuin ja aamua aloittelin
äidiltä lainaamani kirjan aukaisin
sen runoa "Serenade Melancolique" tapailin
Onervan herkissä sanoissa ja tunnoissa kuljin.

Sitten, yhtäkkiä
jonkin muuttuvan tunsin kun luin:

*"Maat välillä on, ne ei erota meitä
henkemme kulkevat toisia teitä."*

Runo ihanasti polveili
ja rytmi ol' hyvä
oli runon kosketus syvä.

Monta viikkoa kulki riimissä kaikki min tein
sain runoratsun ma itsellein.

Ja lähtien siitä
hetkestä ihmeellisestä
ja runosta tuosta
- on saanut runoilija sanoissa juosta.

Kuin äitini olet sinä Onerva mulle
kuin synnyttäjä ihanin

ja yhteistä meille, molemmille
on Leino, runoilija parahin.

Ja nyt vasta
kun synnytyksestä toistakymmentä vuotta
minä yllättäen havahduin
kun runoihisi jälleen kulkeuduin

ett' henkesi sun
on henkeni mun
kuulenko lie äänesi kuiskailun.

Ja huokaan ma tietäni
kuin huokailit silloin sinä:

"Ja yhdessä laulumme taivaalle helää
ne yhdessä kuolee ja yhdessä elää."

-L.Harri

*

Suosittelen sinulle, lukijani, etsi tuo L.Onervan runo
"Serenade Melancolique". - Syvää ja kaunista.

Koko tuo yllä kuvattu kirjakin kannattaa kyllä ... elää.

En sitä nyt tähän uskalla kopioida, sillä sille voi olla
jotain kopiointiestoja.

8 *Taistelua uuden edessä*

*Vaan, ei se käynytäkään niin
ett' vain tullaan
ja astutaan tehtäviin uusiin.*

Ei! vaan...

*alasin esille ja valmistus
se ensin - ja karaistus viel' päälle sen
- hetkin jo luulin, mä kuolen.*

24.04.2015

Pikku kuvaus runoilijan tiestä

Pääsin mä vihdoin perille (Toijalaan)
luulin - tehtävälle viel' salaiselle.

-Nyt puitteet ois! minä jo vaatien huokaan,
hedelmät mun eteeni tuokaa!

Vaan, ei se käynytään niin
ett' vain tullaan
ja astutaan tehtäviin uusiin.

Ei! vaan...

alasin esille ja valmistus
se ensin - ja karaistus viel' päälle sen
- hetkin jo luulin, mä kuolen.

Vaan, ei valmistus kuolemaksi
vaan, ehjäksi
paremmaksi
ett' astia tekoja kestäisi
eikä turhia kyyneliä pestäisi.

Matka se on
ja jo tekoja se
mi tuo sinut uusille teoille.

Näe se niin;
kaikki yhdessä vie sua tuleviin.

*

9 *Vanha kaivo*

Ja minä mietin, nyt junassa...

kuin samassa kaivossa

suruni

kipuni montussa olen

vaiķ' ei tarkoitus se ollut lain

- minä vanhojen muistoista itselleni vaiĳaa hain.

Ja sain...

21.04.2015

Samassa kaivossa

Ja minä mietin, nyt junassa
kuin samassa kaivossa
suruni
kipuni montussa olen
vaik' ei tarkoitus se ollut lain
- minä vanhojen muistoista itselleni vaivaa hain.

Ja sain...

ne samat säryt, säteilyt
elon raskauden ja jalkojen kivut.

Ja jumpalla, venytyksellä
opastuksilla väärillä
yritän ratkoa kipujeni syytä
vaik' hyvin jo tiedänkin:
ei syynä ole keho
tai jokin sen vaiva

vaan, mielen halun väärä kohde
joss' esteitä tielle
uudelle tulevalle
ja särky on syy sille
teoille väärille.

Siks' poistettava on se syy
noustava ylös kuopasta ja katsottava uuteen;
uusiin tekoihin
uusiin ajatuksiin
uusiin kaikkiin

ja jätettävä se vanha
mi vetää mua edelleen takas
- siin' runoilija parka taas vaivoissaan makas.

*-Mitä teet, sinä ihmisparka
riiputko kiinni, kivun mi aiheuttaa
vai, haluatko olla vapaa
ja kasvaa kohti sitä
mit' varten kaikki tää vaiva*

- eloa vois' elää onnekkaana.

*

21.04.2015

Jos sinä tiedät syyn

Jos sinä tiedät syyn, etkä tottele
luovu pahasta
syystä pois
miten parantuminen tapahtua vois
jos koko ajan sinä ruokit sitä
mi aiheuttaa sen
elon vaikeuden.

Eikä ongelma ole lainkaan se
min vaiva aiheuttaa ihmiselle

vaan, se
mi vaivan tähden tekemättä jää
kun tarkoitus on elää tätä elämää.

Kas, vaiva estää sen
esiin tulevan tarkoituksen

sillä, tarkoitus ei ole sairastaa
vaan, elää se tarkoitus
min elämälle antanut oot

mut' vaiva
ajaa sinut ahdinkoon
ja nautinto on poissa
elät elämäsi jossain kipujen kartanoissa
joiss' hoidetaan vain sitä

ja elon tarkoitus on poissa
elät vain päivissä joissa
ei iloa, rauhaa oo
- toteutat kuin tottelemattomuuden kohtaloo.

Mieti, ... onko enää elämää se?

Viekö se elosi unelmaa perille?

*

23.04.2015

Runoilijan vapaus

Runoilijan vapaus
ja aamu varhainen
illan rauha yksinäinen
- ja yö
se ei kenkään kasvoille lyö.

Runoilijan vapaus
on yksinäinen elämä oman mielen mukaan
- sitä ei kait ymmärrä kukaan.

Paitsi, toinen samanmoinen
joll' tärkeä
on oma elämä
ja omat teot sen
itsenäisen, onnellisen.

Kuinka ihanaa se on
vaan, kuinka vaikeaa
oppia olemaan vailla toista
sylin lämpöä
kasvokkaista.

Vaan, sitovat jo nuo runoilijan;
syli lämpöinen
kasvot ihanat ja varsi hento

loppuu runoilijan lento
haluihin toisen niin ihaniin
tai vaatimuksiin salakavaliin.

Ja, jos varsi ihana
on hetken poissa
yhteys sitoo
ja soimaa teoissa joissa
tahtois elää hän
hetken lempeän.

Ja, jos viel' syntyy uskollisuus
kuin näkymätön sopimus
se on jo rajoitus vapaudelle
iloisille elon hetkille.

Sillä, hetkissä on elämä
ja hetken on oltava vapaa
kun runoilija elon kirkkaita neitoja tapaa

... ja syntyy sanoja vapauden
kautta kuulevien korvien
ja hetkien hiljaisien.

*

*Ain' hetkin mä mietin,
kirjoitanko vain itsellein
vai, kirjoitanko kaikille muillekin
kun montuissani kipuilen
ja etsin ratkaisuja pois
ett' elämä helpompaa olla vois.*

22.04.2015

Ei vapaa kenkään ihminen

Ei vapaa ole täst' kenkään ihminen
ken elää elämäänsä menneitä katsellen.

Vaivainsa vankina hän elää saa
elämä ohitseen ratsastaa.

Vaan, hyppää pois!
vaivaisi kuopasta
nouse selkään upean ratsukon

sen vauhtiin itsesi kirmaa
niin elosi, oi ystäväin, on ihanaa.

*

10.05.2015

Joku ehdotti: -Minun pitäisi vain kirjoittaa.

Jos minä vain kirjoittaisin
ja unohtaisin koko tään elämän...

Elosta sanasi niitä

Niin,
jos minä vain kirjoittaisin
enkä eläisi lain
- siitä, elämästähän minä juuri
ne kirjoitukset sain.

Siks', tärkeämpää kuin on kirjoittaminen
on se eläminen ennen niitä.

Elostasi sanasi niitä!

*

- loppu -